

הצע לבנו בעל מגו דויד

פרופסור פראור

"בשביל המדינה היה כל קרב עשוי להיות האחרון, בעוד שגורל המוסלמים לא הוכרע במפלה."

מי אמר פסק זה, ועל מי?

דויד בן-גוריון אמר אותו עשרות פעמים, כדי להבליט את חשיבותו העליונה של צה"ל. מדי שנה חוזרים עליו אלפי מאמרים, נאומים וכפרים, המצביעים על ההבדל בין מצב הערבים, שיש להם לאן להיטגור ובין מצב ישראל, שאין לה מרחב נסיגה.

אולם הפסוק הזה — הפסוק האופייני ביותר לעצם מצבה של ישראל! — לא נאמר הפעם על ישראל. הוא לקוח מראיון שערך השבוע רפאל בשן עם הפרופסור יהושע פראור. והוא נאמר על ממלכת הצלבנים.

האם התכוון פראור להוכיח כי יש דמיון מדהים בין ארץ-ישראל הצלבנית וארץ-ישראל הצינונית, כפי שטוענים חוקרים רבים? מי שקורא פסוק זה, ופסוקים רבים אחרים, יכול היה לקבל את הרושם הזה. אבל מטרתו היתה בדיוק הפוכה. כי הראיון נושא את הכותרת: "משל הצלבנים אינו דומה לנמשל (הצינונים)".

כך נולד מיסמך מיוחד במינו — ראיון שנועד כולו להוכיח דבר אחד, והמצליח כולו להוכיח את ההיפך.

סתירה זו טבועה באישיותו של פראור עצמו. ההיסטוריון בן ה-52, שעלה ארצה מסולין בגיל 19, קיבל זה עתה את פרס ישראל — הפרס העליון המוענק עלידי המימסד

**בשבוע הבא יסבל פרס ישראל -
בשבוע שעבר הוכיח בדיוק את
ההיפך: מכפי שהתכוון להוכיח**

הקיים. המימסד הישראלי, כמו כל מימסד אחר, אינו מעניק פרסים למי שדעותיו נוגדות את הפרות בקדושות והשקרים המוסכמים. מי שמקבל פרס של המימסד, חייב להצדיק את דעות המימסד.

המימסד הישראלי בורח מן ההשואה הצלבנית, דווקא בגלל הדמיון הרב בין התפיסה הצלבנית והתפיסה הצינונית. מאידך אין בימינו אף חוקר רציני אחד בעולם כילה, שאינו מצביע על דמיון זה. פראור, המומחה הישראלי מס' 1 לתקופה זו, נאלץ איפוא לטעון את ההיפך מזה שבוטל לעין.

התוצאה: תרגיל אקרובאטי מיוחד במינו. השיטה: התעלמות מן העובדות שאינן נוחות, שינוי עובדות אחרות, וכחירת עובדות לפי המסקנה הקבועה מראש.

**האויב
עלול להתאחד**

החוקרים הערביים מבקשים להוכיח כי גורל ישראל יהיה "בהכרח" כגורל הצלבנים. זוהי טענה אבסורדית, מפני ששום דבר אינו "מוכרח" לקרוא להיסטוריה. הם מבססים אותה על העובדה שממלכת ירושלים הצלבנית התמוטטה ברעו העולם הערבי התאחד נגדה. זה קרה מקץ כמעט מאה שנה, בימי הסולטאן הגדול צלאח-אל-דין (תוך הגאה גזענית מוודה, מדגיש פראור כי גיבור מוסלמי זה היה ממוצא כורדי).

אחרי התמוטטות זו התבצרו הצלבנים מחדש בשפלת התוף, והחזיקו מעמד כמאה שנים

*אפילו היסטוריונית פופולרית כמו זואה אולדנברג, למשל, קובעת: "אחד הדברים הראויים לציין במדינה זו... היה ההתפתחות המהירה של תודעה לאומית חדשה, הדומה לזו של מדינת ישראל בימינו. תודעה זו התבססה על העבר התנייכי הנוצרי, העבר הניצחני של ארץ-הקדש... אומה פראנקית היתה קיימת בארץ במשך זמן רב..."

במדינה

ארץ-ישראל

**ביטול
בלי
נזק**

חרדת-קודש כל ספרת-פילה שגפל לידהם. "כל יהודי יכוון בתפילה ראה בעניינו שמדינת "ישראל" תחבטל", נאמר בחותמת. אך כדי שהמתפללים שישתכנעו בדרישת החותמת לא יהססו משום גרימם צער לבני ישראל, הוסיפה החותמת ואברה: "בלי שום נזק וצער ליהודי."

**נאצר,
עראפת
ודיין**

המפגינים בקסבה של שכם נשאו שלוש תמונות: של נשיא מצרים, גבול עבד-אל-נאצר; של מנהיג אל-פתח יאסר עראפת, ושל שר-הביטחון משה דיין.

היו אלה כ-300 פרחחים מגיל עשר עד 17, שהתפרעו השבוע, כדרכם מדי שבוע, כשהם צועקים בסמטאות הכסבה: "שוף יא דיין!" (ראה דיין). אולם לא היתה זו הפגנת אהדה לשר-הביטחון הישראלי.

להיפך, הפגנה והקריאות באו למחות נגד שלטונות הכיבוש הישראליים, ששרי הביטחון, משה דיין, מסמל אותם בעיני תושבי השטחים.

מעוררים מדרישותיו של המלך חוסיין, שישראל תחזור לקווי ה-5 ביוני, וממשאלתו של נאצר לראות את ישראל בגבולות ה-חלוקה של 1947, נחלצו נטורי קרתא ב-

כ"ה
**כל יהודי יכוון
בתפילה ראה בענינו
שמדינת "ישראל" תחבטל
בלי שום נזק וצער ליהודי**

**החותמת
לא רוצים לצער**

ירושלים מחדש למערכה הישנה: ביטול קיומה של מדינת-ישראל.

הכת הדתית הקיצונית, שאינה מכירה במדינת-ישראל, הגיעה למסקנה כי רק ה-תפילה היא שתביא את הקץ למדינה. לכן פתחו במבצע מחתרתי: החתמת כל סידורי התפילה בבתי-הכנסת בירושלים וליד ה-כורל המערבי בחותמת מיוחדת בדף ה-ראשון.

שליחים עטורי פאות וזקנים עברו בבתי התפילה של שכונות ירושלים, והחתימו ב-

**השבא מפגין בקסבה של שכם
האם ירושלים**

ורבע בבוקר, ובעלי בתי-החסר בשכם, שרק דקות קודם לכן פתחו את עסקיהם, החלו להגיף את תריסי חנויותיהם ולהסתלק מהשטח.

האחירה החלה להתחמם. האות לכך ניתן בפיו של מוכר-עיתונים שרץ ברחובות העיר. הוא צעק "אלקודסו אלקודסו" שמו של העיתון הירושלמי ב-שפה הערבית, שנמצא בידיו למכירה. אולם בין צעקה לצעקה הבליע מילה נוספת "וולעת" שפירושה: "הוצתה".

ירושלים הבורעת הוא האות לסוחרים שכם שהפגנה ממשיכה ובאה. האנדרה נופצה. כעבור דקות מספר כבר התמלאו סמטאות הקסבה במאות פרחים, שנושאו תמונות של דיין יחד עם אלה של נאצר ועראפת, כשהם מיפים גם דג-לים פלסטיניים.

**תמונת נאצר בהפגנה
בוועת?**

אולם לחמנתו של דיין נוצר גורל מיוחד. הפרחחים העלו אותה באש וצהלו מסביב ללהבות.

היתה זו הפעם הראשונה בה נשרפה ב-שכם תמונתו של דיין בפומבי. נראה ש-מאורעות השבועות האחרונים ניפצו את